

Mitt ord skall inte återvända till mig förgäves

Hur vi lär känna och fullföljer skapelsens ändamål

En predikan av pastor Chris Barber

**Mitt Ord skall inte återvända till mig förgäves, utan att ha verkat
vad jag vill och utfört det vartill jag har sänt ut det.**

Jesaja 55:11

Läsningar

Från den Heliga Skrift

Jes 55:6-11:

Sök Herren medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige må överge sin väg, den orättfärdige sina tankar och vända om till Herren, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall ge mycken förlåtelse. Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger Herren. Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar. Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit utan att ha vattnat jorden, gjort den fruktbar och fått den att grönska, så att den ger säd åt den som skall så och bröd åt den som skall äta, så skall det vara med ordet som går ut från min mun. Förgäves skall det inte återvända till mig utan att ha verkat vad jag vill och utfört det vartill jag har sänt ut det."

Matt 12:22-30

Sedan förde man fram en besatt till Jesus, en som var blind och stum, och han botade honom så att den stumme talade och såg. Allt folket blev utom sig av förundran och sade: "Kanske är han Davids son?" När fariseerna hörde det, sade de: "Det är bara med Beelsebul, de onda andarnas furste, som han driver ut de onda andarna." Men Jesus visste vad de tänkte och sade till dem: "Ett rike som är splittrat blir ödelagt, och en stad eller familj som är splittrad kan inte bestå. Om Satan skulle driva ut Satan är han splittrad och i strid med sig själv. Hur kan då hans rike bestå? Och om jag driver ut de onda andarna med Beelsebul, med vem driver då era söner ut dem? De blir därför era domare. Men om det är med Guds Ande jag driver ut de onda andarna, då har Guds rike nått er. Eller hur kan någon gå in i den starkes hus och plundra honom på det som är hans utan att först binda den starke? Sedan kan han plundra hans hus. Den som inte är med mig är mot mig, och den som inte samlar med mig skingrar.

Översättning: Svenska Folkbibeln 1998

Från uppenbarelsen i Herrens andra ankomst

Sanna kristna religionen # 13:

Om det inte funnes en enda Gud, skulle universum varken ha kunnat skapas eller upprätthållas. Att Gud är en kan man förstå av universums skapelse, eftersom universum är ett verk som från början till slut är sammanbundet till en enda helhet, och där allt är

beroende av en enda Gud, såsom kroppen är beroende av sin själ. Universum skapades för att Gud skulle kunna vara allestädes närvarande, hålla varje enskild detalj under sin uppsikt och ständigt upprätthålla det som en enda helhet, det vill säga bevara det. Därför säger Jehovah Gud att han är "den Förste och den Siste, Begynnelsen och Änden, Alfa och Omega". På ett annat ställe säger han att han ensam gör allting, spänner ut himlarna och breder ut jorden.

Detta väldiga system, som kallas universum, är ett verk som från början till slut är sammanbundet till en enda helhet, eftersom Gud hade ett enda ändamål med dess skapelse: en änglahimmel av människosläktet. Allt som utgör världen är medel för att fullborda detta ändamål, eftersom den som avser ett ändamål också avser de medel genom vilka det skall uppnås.

Om vi betraktar denna värld som ett verk som innehåller medlen för att fullborda det nyss nämnda ändamålet, kan vi se det skapade universum som ett verk sammanbundet till en enda helhet. Vi kan också se att världen är en sammansatt ordning av nyttiga verksamheter, ordnade och underordnade varandra för människosläktets skull, ur vilket änglahimlen bildas.

Den Gudomliga kärleken kan inte avse något annat än att människor för evigt skall få del av dess Gudomliga välsignelser. Den Gudomliga visheten kan inte frambringa något annat än nyttiga ting, som är medel för att fullborda detta ändamål.

När världen betraktas utifrån denna allmänna tanke, kan varje vis människa fatta att det finns en enda Skapare av universum och att hans väsen är kärlek och vishet. Därför finns det inte ett enda ting i världen som inte är till nytta för oss. Om dess nytta inte är direkt, är den åtminstone indirekt. Jordens frukter och djuren är till nytta för oss genom att ge oss föda och även kläder.

Bland världens under finns detta: att de ringa insekter som kallas silkesmaskar klär både kvinnor och män i siden och smyckar dem praktfullt, från drottningar och kungar ända ned till tjänsteflickor och betjänter. Och de ringa insekter som kallas bin förser oss med vax till de ljus som skänker prakt åt kyrkor och kungliga hov.

Somliga betraktar vissa delar av världen för sig, i stället för att se allting som en sammanhängande kedja från ändamål, genom mellanliggande medel, till verkningar. Därför kan de inte se att universum är en enda Guds verk. Detsamma gäller dem som inte ser skapelsen som ett verk av den Gudomliga kärleken genom den Gudomliga visheten. Ingendera gruppen kan se att Gud bor i de enskilda nyttiga tingen, eftersom han bor i det ändamål för vars skull de finns. Ändå är var och en som har ett ändamål också närvarande i medlen för dess förverkligande, eftersom ändamålet ligger innerst i varje medel såsom den kraft som driver och leder det.

Amen! Här slutar våra läsningar. Välsignade är de som hör Ordet och lyder det!

Predikan

En sak som vi måste veta om den värld vi lever i är att den skapades för ett enda ändamål: att stödja vår vandring mot himlen. Den finns till för ett himmelskt liv, himmelska perspektiv, himmelska kärlekar och himmelska sätt att leva. Det är den enda anledningen till att denna värld finns.

Varje gång vi använder världen och det som finns i den, eller använder vår tid till att släppa in sådant som inte är himmelskt, ställer vi oss i vägen för världens yttersta ändamål och mål.

Världen har detta ändamål därför att Herren vill se oss bli himlens medborgare. Vägen dit är att få ett sinne som är öppet för himlens ledning, ett hjärta som förmedlar himlen till världen och ett sätt att leva som liknar livet i himlen. Det är därför vi skapades. Det är mycket enkelt.

Som Swedenborg uttrycker det i *Sanna kristna religionen*:

”Detta väldiga system, som kallas universum, är ett verk som hänger samman som en enhet från det första till det sista, eftersom Gud vid skapelsen hade ett enda ändamål för ögonen, nämligen en änglahimmel från människosläktet.” *Sanna kristna religionen* #13

Före Swedenborg lärde Jesus sina lärjungar och oss samma sak när han sade i Johannesevangeliet:

”Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig. I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är. Och vart jag går, det vet ni. Den vägen känner ni.” *Johannes 14:1–4*

Ännu tidigare slöt Gud ett förbund med Abram:

”Jag skall göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade.” *1 Mosebok 12:2–3*

Och ännu tidigare läser vi i 1 Mosebok:

”Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. Gud välsignade dem och sade till dem: ’Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. Råd över havets fiskar, himlens fåglar och alla djur som rör sig på jorden’.” *1 Mosebok 1:27–28*

En himmel från människosläktet, en plats som bereds åt oss, ett folk som vi kan kalla vårt hem och det fruktsamma uppfyllandet av jorden är alla bilder av det ändamål för vilket vi och hela universum skapades: föreningen mellan kärlek och vishet i våra hjärtan och sinnen, den förening som utgör himlen.

Om vi verkligen tänker efter, skulle vi då vilja att det var på något annat sätt?

Det finns människor som tror att världen skapades som en plattform där människor kan stå, knäböja eller falla ned för att tillbe Gud. Men det vi lär oss av Skriften är att den högsta formen av tillbedjan är ett liv i tillbedjan – ett liv som vittnar om himmelska ting.

Nya kyrkans skrifter lär oss hur ett sådant liv ser ut. I *Nya Jerusalem och dess himmelska lära* 167 beskrivs det så här:

- Att glädjas åt att tillbe Gud för Guds egen skull.
- Att glädjas åt att tjäna sin nästa för nästans egen skull.
- Att göra det goda för det godas egen skull.
- Att tala sanning för sanningens egen skull.
- Att inte vilja förvärva förtjänst genom goda gärningar.
- Att inte vilja förvärva förtjänst genom något som hör till tron.

- Att vända sig bort från det onda.
- Att avsky sådant ont som fiendskap, hat, hämnd och äktenskapsbrott.
- Att avsky till och med tanken på sådant, när tanken förenas med en avsikt att utföra det.

Till detta kan vi från andra ställen i läran lägga följande egenskaper, hämtade från *Äktenskapliga kärleken* #164:

• Måttlighet	• Generositet
• Nykterhet	• Allvar
• Öppenhet och redbarhet	• Mod
• Völvilja	• Klokhet
• Vänskap	• Kärlek till religionen
• Blygsamhet	• Människokärlek
• Uppriktighet	• Sanning
• Beredvillighet och vilja att tjäna	• Tro
• Hövlighet	• Samvete
• Flit	• Villighet att ledas av Herren
• Arbetsamhet	• Kärlek och nit för religionen, det allmänna bästa, landet, medborgarna och familjen
• Vaksamhet	• Och mycket mer
• Människokärlek	
• Frikostighet	

Detta är en ofullständig men underbar förteckning över vad vi alla är skapade till att vara.

Men människor blandar ständigt ihop saker och ting. När Herren var i världen utförde han underverk, botade människor och undervisade. Allt detta var goda gärningar som förde något positivt in i världen. Ändå störde det tidens ledare.

Det berodde på att de inte var rena i hjärtat. Liksom vi så ofta gör riktade de sin uppmärksamhet mot fel saker – mot den här världens angelägenheter.

Jesus beskrev deras tillstånd när han kritiserade deras sätt att be och odla sin offentliga image:

”När du ger en gåva, blås då inte i trumpet för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att bli prisade av människor.

Och när ni ber skall ni inte vara som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att synas av människor. Jag säger er sanningen: De har fått ut sin lön.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna. De vanställer sina ansikten för att människor skall se att de fastar. Jag säger er sanningen: De har fått ut sin lön.”

Matteus 6:2, 5, 16

Den här världens belöningar, skatter och prydnader kan tillfredsställa oss en tid. Det kan också kännas gott att vara uppskattad av andra. Men Jesus försökte få alla att se tillvaron i ljuset av den kommande världen och att värdesätta det som verkligen består.

Vid ett tillfälle, som vi hörde i dagens läsning, var människor så förvirrade av Jesu gärningar att de påstod att han utförde dem av ett ont motiv. Deras världslighet gjorde att ljuset blev mörker för dem och mörkret ljus. I själva verket är allt i denna värld skapat för att lyftas upp, och Jesus var detta ändamåls levande förkroppsligande. Kan vi se värdet av att hålla fast vid detta perspektiv? Kan vi se att allt i universum, när det används på rätt sätt, bär det gudomliga ändamålet inom sig?

Kan vi också förstå att vi skadar både oss själva och andra när vi handlar på sätt som inte är förenliga med himlen? Det gäller när vi missbrukar våra ägodelar, våra tillgångar, vår tid, vår energi, våra kroppar, vårt inflytande eller vad det än är som står till vårt förfogande på sätt som motverkar skapelsens ändamål.

Men vi får inte glömma att Herren fortsätter att verka med oss även när människor tar miste eller gör det onda. "Hans ord återvänder" – som vi hörde – "inte till honom förgäves". Hans kärlek fullbordar det som den vill åstadkomma. Den enda verkliga frågan är: Kommer vi att vara en del av detta?

Är vi villiga att göra livet lite lättare för människorna omkring oss genom att medvetet och aktivt delta i alltings eviga ändamål? Eller skall vi, som det sades i vår läsning, överlåta åt silkesmaskarna och bina att föra Herrens verk vidare?

Det kan ibland vara mycket svårt att lägga våra egna önskningar, mål och avsikter åt sidan till förmån för ett större och mer evigt perspektiv. Det beror särskilt på att det inom var och en av oss finns önskningar som förbinder oss med de lägsta sidorna av vad vi skulle kunna bli – önskningar som förbinder oss med helvetiska ting, vilka är helt oförenliga med och utesluter vårt himmelska ändamål. Det onda kan inte vistas i samma rum som den gudomliga ordningen. "Ett hus som är splittrat mot sig självt kan inte bestå." *Markus 3:25*

Det är därför vi läser, undervisar och studerar. Vi studerar inte bara Ordet och den Himmelska läran, utan också verkligheten omkring oss, dagens nyheter och de händelser som utspelar sig inför våra ögon.

En verklig förståelse av både världens utmaningar och universums sanna ändamål kan ge oss klarhet och ge mänskligheten bättre möjligheter att växa tillsammans.

Denna klarhet bör leda oss till att fråga Herren:

"Vilka förändringar behöver jag göra? Vad måste jag göra för att bli den människa som du skapade mig till att vara?"

Svaret är att vi måste vara ödmjuka.

Ödmjukheten finns i hjärtat av så mycket av det som är gott i livet. I *Arcana Cœlestia* 9377 läser vi:

"Ödmjukheten är det väsentliga i all tillbedjan och gudsdyrkan. Utan ödmjukhet kan Herren inte tillbes och dyrkas, eftersom Herrens Gudomliga inte kan flyta in i ett högmodigt hjärta, det vill säga i ett hjärta som är fullt av självkärlek. Ett sådant hjärta är hårt och kallas i Ordet ett hjärta av sten."

Herrens Gudomliga kan däremot flyta in i ett ödmjukt hjärta, eftersom detta är mjukt och i Ordet kallas ett hjärta av kött. Ett sådant hjärta är mottagligt för inflödet av det goda från Herren.

När vi kan lägga vårt högmod och våra egna planer för världen åt sidan, ger vi rum för Herren att flyta in i våra hjärtan, på samma sätt som han flyter in i själva beståndsdelarna i världen omkring oss. Vi kommer i samklang med det som sker.

I stunder av klarhet, när vi med glädje ser universums sanna ändamål på ett meningsfullt sätt, är det som när Jakob, Israels far och arvtagare till det förbund som Gud hade slutit med hans farfar Abraham, hade en dröm och för ett kort ögonblick såg förbindelsen mellan denna värld och himlen.

Han sade: "Herren är verkligen på denna plats, och jag visste det inte. Hur helig är inte denna plats! Här måste vara Guds boning, ja, här är himlens port." *1 Mosebok 28:16–17*

Herrens kärlek går inte att hejda. Vi kan kanske se ut att hejda den för en tid. Genom våra själviska avsikter kan vi tyckas stå i vägen för att den skall flyta in i en annan människas liv. Vi kan skada andra därför att våra hjärtan är fulla av högmod. Men det varar bara en tid, för Herrens kärlek kommer att segra.

Herren säger till oss att hans ord inte skall återvända till honom förgäves. Hans kärlek skall inte återvända till honom utan att ha fullbordat sitt ändamål. Frågan är om vi kommer att vara en del av detta. Svaret kan bara du själv ge.

Jag avslutar denna morgons gudstjänst genom att återvända till Jesaja:

"Sök Herren medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige må överge sin väg, den orättfärdige sina tankar och vända om till Herren, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall ge mycken förlåtelse. Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger Herren. Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar. Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit utan att ha vattnat jorden, gjort den fruktbar och fått den att grönska, så att den ger säd åt den som skall så och bröd åt den som skall äta,

så skall det vara med ordet som går ut från min mun. Förgäves skall det inte återvända till mig utan att ha verkat vad jag vill och utfört det vartill jag har sänt ut det." *Jesaja 55:6-11*

Amen!